

DRUHÉ STOLETÍ

ANEB ZE ŽIVOTA NA UNESCU

**Rozhovor s panem učitelem
KALANDŘÍKEM A
MABBETTEM**

**Máme rádi zvířata
POZNÁŠ MAZLÍČKY
NAŠICH UČITELŮ?**

**Extra pálivá
HOT PIZZA CHALLENGE
PRO NAŠE UČITELE**

Naše redakce

Kateřina Blatná

- šéfredaktorka 2. stupně

Jakub Lapčík

- šéfredaktor 1. stupně

Sára Skryjová

- zástupkyně
šéfredaktorky pro
2. stupeň

Anna Koutná

- zástupkyně
šéfredaktora pro
1. stupeň

Vladimír Kolařík

-redaktor

Anna Ferfecká

- redaktorka

Tereza Malinová

- redaktorka

Lisa Šiková

- redaktorka

Jiří Uvíra

- redaktor

Liliana Cíchová

- redaktorka

Vanesa Burešová

- redaktorka

Vilém Vrták

-redaktor

Matias Sladký

- redaktor

Adéla Leštinská

- redaktorka

Julie Majzlíková
- redaktorka

Zora Zámečníková
- redaktorka

Matyáš Miklík
- redaktor

Eliška Strapinová
- redaktorka

Tobiáš Dočekal
- redaktor

Ellen Kuželová
- redaktorka

Jan Hnilica
- redaktor

Oliver Ižvolt
- redaktor

Viktorie Kotková
- redaktorka

Michaela Karlíková
- redaktorka

Tereza Krčková
- redaktorka

BREAKING NEWS

Úvodní slovo šéfredaktorů a zástupců šéfredaktorů

Milí žáci a čtenáři školního časopisu, přinášíme spolu s celou redakcí letošní první číslo školního časopisu. Tímto bychom Vám chtěli srdečně poděkovat za vaši podporu, jak jste se k našemu vydání postavili, a doufáme, že se Vám naše čísla časopisu Druhé století líbila a budou nadále líbit. S prací na vydání našich čísel jsme pilně pracovali a vše, i přes kostrbaté okamžiky, dotáhli až do konce. Zároveň bychom tak chtěli poděkovat týmu redaktorů, za jejich odhodlání, ochotu a jejich volný čas věnovaný práci na časopisu. A samozřejmě nesmíme vynechat velmi váženou paní učitelku Jitku Bajaju Elisovou, která byla po celou dobu stojnou nohou tohoto projektu. Děkujeme jí ve jménu celé redakce též za její ochotu, pomoc a bezchybnou organizaci. Děkujeme bývalým šéfredaktorům Kubovi Vašicovi a Lukovi Dinčicovi za možnost, kterou nám předali a díky nim se můžeme podílet na našem školním časopisu. Těšíme se na další nápady našeho týmu a doufáme, že se Vám budou naše příspěvky líbit.

Tím se s Vámi loučí Vaši letošní šéfredaktoři, Kateřina Blatná, Jakub Lapčík, a jejich zástupci Sára Skryjová a Anna Koutná.

Děkujeme ještě jednou a přejeme příjemné čtení. Ať žije Druhé století!

BRANNÝ DEN

Jako každý rok na konci října i letos se konal Branný den. V pátek 21.10.2022 se sešly všechny třídy druhého stupně společně s učiteli před školou, kde obdržely mapu a pokyny. Potom postupně v pravidelných intervalech vyrazily na trasu dlouhou cca 10km. Na trase byly ukryty úkoly týkající se mimořádných událostí jako jsou živelné pohromy, požáry, únik chemických látek, radiační nebezpečí. Dále otázky z oblastí integrovaného záchranného systému, první pomoci, bezpečnosti silničního provozu a požární ochrany. Tentokrát se na trase nacházelo také hodně úkolů, které prověřily fyzickou zdatnost a soudržnost třídy.

EVROPSKÝ PROJEKT ERASMUS+ „HAPPY, HEALTHY, WISE AND WEALTHY“

Již třetím rokem probíhá na naší škole projekt zaměřený na ekologii a ochranu životního prostředí. Učitelé společně se žáky prostudovali témata recyklace, zpracování odpadu a plýtvání jídlem – na těchto tématech pak společně s partnerskými školami projektu pracovali v naší hostitelské škole, Španělsku a Dánsku. Nabízíme pár postřehů našich žáků z letošní mobility ve Španělsku.

Tým Erasmus+

Španělské zvyky (Kristýna Nedbalová, 9.C)

Španělská kultura je velmi zajímavá. Oni to mají ve Španělsku trochu jinak než my v Česku. Obvykle večeří od 21 do 22 a jdou spát kolem 23 a půlnoci. Snídají okolo 8 až 11 ráno. Vyučování jim začíná nejdříve v 8:30. Škola začíná později než v ČR.

Program projektu (Anna Řezníčková, 9.B)

Něco málo o programu v Abaránu (město ve Španělsku). První den, co jsme doletěli - což byla sobota - si nás hostitelské rodiny vyzvedly na letišti a měli jsme zbytek dne volna, a tak jsme si jeli vybalit, večer jsme se šli všichni podívat po španělském městě Abarán a šli jsme na španělskou pouť!

Druhý den jsme se nasnídali a dali jsme si sraz (naše česká skupinka se Španěly) a šli jsme si znovu projít celé město a večer jsme šli znovu na poslední den pouti, kde jsme si koupili všichni stejné náramky, pak jsme šli každý domů a nachystali jsme se na pondělí do školy. Ve škole jsme měli každý den nějaký workshop. V pondělí byl navíc uvítací ceremoniál, kde 4 holky tančily různé tance jako např. flamenco, pak jsme každý představili naši prezentaci o své škole a nakonec jsme si šli znovu projít město a šli jsme se podívat k takovým malým krásným vodopádům.

V úterý jsme byli rozděleni do 2 skupin, první skupinka (my) jsme na počítači dělali ve čtveřicích plakáty o tom, proč jsou stromy důležité a pak jsme se vyměnili s druhou skupinkou, kde jsme si zkoušeli zasazovat stromečky a keříky.

Ve středu jsme měli celodenní výlet do Cartageny, který si všichni moc užili. Tam jsme navštívili Roman Theatre. Potom jsme měli rozchod na oběd a mohli jsme si zajít i do obchodů, dokonce jsme pak jeli i na pláž! Moc lidí se nekoupalo, protože pro Španěle byla voda už moc studená, ale já jsem si na chvíli do vody vlezla. Večer jsme se vrátili asi 19:30, tak jsme šli zase naše česká skupinka na chvíli do parku a pak každý domů. Byl to super, ale vyčerpávající den.

Čtvrtek, to jsme prezentovali naše plakáty, které jsme v úterý vytvořili a také jsme se šli podívat, jak pracují starší postižení lidé na zahrádkách. Tam jsme si také vyzkoušeli, jak se dělá olivový olej. Odpoledne jsme šli na piknik do „hor“, šli jsme asi hodinu nahoru, protože tam je takový opuštěný dům. Jenomže tam jsme byli asi půl hodiny a museli jsme jít zpátky dolů, protože se začalo stmívat a cesta dolů trvala jen něco přes půl hodiny.

Byl pátek a už se nám to krátilo, jeli jsme autobusem znovu do hor, kde jsme potom měli prohlídku jeskyně s Canyonem, vypadalo to nádherně. Pak jsme si každý zkusili nakreslit něco na kámen, tak jako v pravěku! No a pak už jsme se vraceli do školy, kde jsme měli rozlučkovou obědovou párty, kam každý z rodičů donesl něco na jídlo. Tančilo se tam, zpívalo, ale i loučilo. Večer jsme měli ještě celý Erasmus sraz v takovém parku a tam už bylo loučení. Skoro všichni plakali, ale dost jsme se i nasmáli

V sobotu nás ráno asi v 6 hodin vezli Španělé k učitelkám před hotel, tam to na nás všechny dopadlo. Všichni jsme se loučili i s rodinou, plakali a nikam se nám nechtělo odjet, učitelky nás musely skoro až dotáhnout do auta, jak se nám odtamtud nechtělo, ale my jsme se domluvili, že příští léto za nimi musíme znovu doletět.

Poznala jsem tam strašně moc nových a úžasných lidí a jsem neskutečně ráda za takovou zkušenost. Moc nám všichni chybí):

Hostitelské rodiny (*Gabriela Blahová, 9.A*)

Hostitelské rodiny byly moc milé. Už na letišti v Alicante nás přivítaly s úsměvem a po příjezdu domů jsme se seznámili i s ostatními členy rodiny. První den nám ukázali okolí domu a město. Byli hodně starostliví, takže když jsme něco potřebovali, tak jsme se nemuseli bát se na cokoliv zeptat. Každý den nám dávali snídani, oběd i večeři a do školy nebo na výlety nám dávali svačiny.

Museli jsme si zvyknout na jejich režim, protože jí později, než my tady doma, ale pořád se nás ptali, jestli něco nepotřebujeme, takže se o nás vždycky postarali. V průběhu týdne nás seznámili s širší rodinou. Asi všichni jsme byli na obědě u babiček, anebo u jiných členů rodiny. Mě vzali i na rodinnou oslavu, takže jsem měla šanci se seznámit s celou rodinou. Všichni tam byli moc hodní a i ostatní rodiče se zajímali o ostatní děti z Erasmu. Užili jsme si to tam moc a budeme na ně v dobrém vzpomínat a doufat, že se ještě někdy brzy uvidíme.

enjoy
every
moment.

ŽÁCI ZŠ UNESCO CESTOVALI PO STOPÁCH MAYŮ DO MEXIKA

Zdravíme po krásné expedici na mexickém poloostrově Yucatan, kam se vydalo osmnáct žáků naší školy poznávat mayskou civilizaci a procvičovat španělštinu a angličtinu. Velmi děkujeme své škole, že nám nabídla možnost dvoutýdenního výjezdu v rámci výuky, a svým rodičům, kteří nám tuto příležitost dopřáli.

Hned první den po příjezdu jsme se seznámili snad se všemi na hotelu a účastnili se programu animátorů Arturita, Gersona, Anihi, Jareda, Luise a Fernandy. Každá chvíle byla díky nim zajímavá a nikdo se nenudil. Vodní sporty, ale i plážové hry, jízdy na kajacích či paddle boardech, tance, zpěvy a další aktivity daly na výběr každému.

Za mayskou kulturou jsme cestovali do přímořského městečka v Tulumu a hlavního centra v Chichén Itzá, koupali se v posvátných mayských jeskyních – cenotách a plavili se katamaránem na ostrov Isla Mujeres, kde jsme se koupali v krásných vodách Karibiku.

Nádherné bylo všechno, ale datum nám též umožnilo v Mexiku prožít Día de Muertos (mexické dušičky), a díky tomu jsme viděli tradiční oltáře, jídla i zvyky, jimiž to Mexičané oslavují.

Jednotlivé dny byly zakončeny živou hudbou, dětským programem a dechberoucím divadlem v podání nadaných tanečníků a animátorů.

Celý pobyt byl naprosto úžasný. Jestli budete mít možnost takhle někam vycestovat, tak neváhejte a jedte, užijte si to naplno a najděte si tam nové přátele jako my! Ještě jednou děkujeme ZŠ UNESCO a také těm, kteří nás na cestě provázeli.

Tereza Kedroňová a Filip Vysloužil 9.C

SLOVÁCKÉ SLAVNOSTI VÍNA

Slovácké slavnosti vína, které tradičně jako každý rok rozveselí město Uherské Hradiště, se letos konaly 10. 9. - 11. 9. Slavnostní zahájení opět jako každý rok proběhlo na Masarykově náměstí.

Slavnostní průvod se shromažďoval ve sklepě U Dvořáků v ulici Vinohradská, která byla centrem průvodu. Trasa průvodu dále pokračovala ulicí Vinohradská až do ulice Poštovní, kde jeho cesta byla zakončena. Trasa průvodu dále pokračovala ulicí Vinohradská až do ulice Poštovní, kde jeho cesta byla zakončena.

Od 8 do 18 hodin se konal tradiční Hradištský Jarmark. Od 11:30 do 14:30 se také představovaly mikroregiony z Uherskohradištska.

Na letošních slavnostech se představily například tyto soubory:

HRAJTE NĚ, HUSLIČKY

FS ROSÉNKA - HROZÉNKA, PRAHA

AJ, TY SVATÝ ROCHU, DAJ NÁM VÍNA TROCHU

PUTOVÁNÍ VINOHRADSKOU ULICÍ

HRAJE VÁM HANAČKA

PLZEŇSKÝ LIDOVÝ SOUBOR MLADINA, PLZEŇ

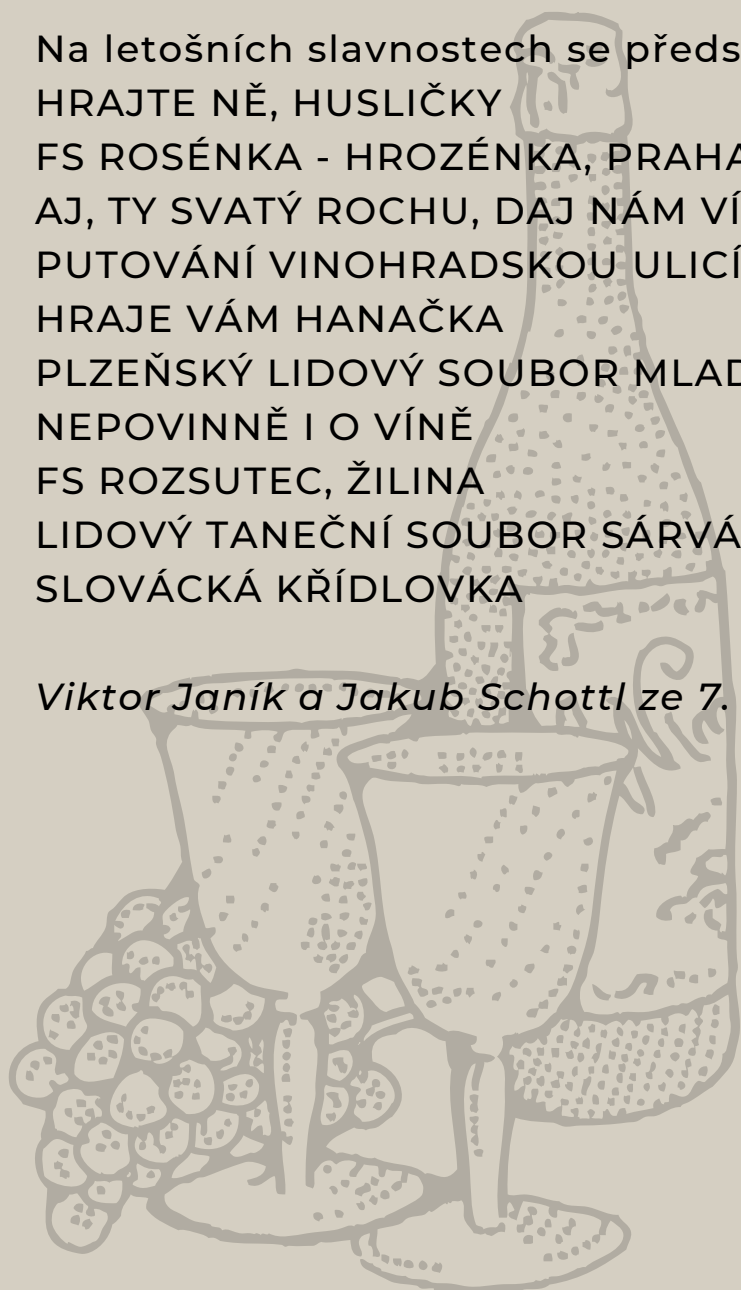
NEPOVINNĚ I O VÍNĚ

FS ROZSUTEC, ŽILINA

LIDOVÝ TANEČNÍ SOUBOR SÁRVÁR

SLOVÁCKÁ KŘÍDLOVKA

Viktor Janík a Jakub Schottl ze 7. B

PUTOVÁNÍ VINOHRADSKOU ULICÍ 2022

Sobota 10. září 2022 od 14 hod.
Uherské Hradiště, Vinohradská ulice

www.vinohradskaulice.cz

SPONZOR: SYNOT, REC, LADACE, MESIT, POPULÁR.CZ, NIO, DORAZ DANCE

ROZHOVOR S HERCEM SLOVÁCKÉHO DIVADLA- ZDEŇKEM TRČÁLKEM

Navštívily jsme Slovácké divadlo za účelem rozhovoru s oblíbeným hercem Zdeňkem Trčálkem, kterého můžete znát například z divadelní hry Limonádový Joe. Atmosféra byla velmi příjemná a myslíme si, že se rozhovor velice povedl.

Připravily Viktorie Kotková a Alžběta Horáková

Jaká byla vaše první divadelní role?

Hrál jsem ve školce postavu jménem Honza a upřímně si ani nepamatuju, co to bylo za pohádku. Vím jen, že jsem se jmenoval Honza.

Poradíte, jak se zbavit trémy?

Dodneška jsem se ji nezbavil úplně, ale čím déle vystupuji, tím menší trému mám. Věřím, že když se herec naučí scénář na 150 % a je si takřka jistý tím, co dělá, je ta tréma už úplně maličká.

Od kolika let se zajímáte o herectví?

Od gymnázia jsem začal přemýšlet o divadle a ihned v prvním ročníku jsem na škole začal chodit do dramatického kroužku. Každý rok jsme si připravili jedno představení, které jsme pak pro studenty zahráli.

Než jste začal s divadlem, čím jste chtěl být?

Chtěl jsem studovat medicínu, ale vyhrálo divadlo. Postupem času se mi jevilo jako zajímavější, a že život s ním bude bohatší. A je to tak. Herectví je nesmírně variabilní práce, člověk se musí neustále něco učit, aby zapadl do rolí.

Kolik her jste si už ve Slováckém divadle zahrál?

Nejsem ten typ, co by počítal, kolik čeho hrál a byl zahleděný do minulosti. Ale počítám tak 30-40 určitě. Ono i mimo Slovácké divadlo nějaké ty hry byly, ale těžko říct kolik.

Jaká byla vaše oblíbená role?

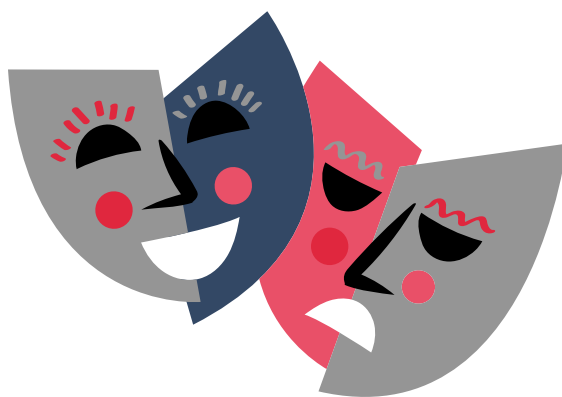
Každou svou roli mám rád. Ono když se člověk učí scénář a pak hraje ony scény, dává do toho kus sebe.

Existuje role, se kterou jste se vůbec nedokázal sžít?

Existuje. Ale nakonec to dopadlo velmi dobře. Dostal jsem dvě hlavní role po sobě a nestíhal se učit texty. Byl jsem z toho strašně vystresovaný a vůbec jsem se nedokázal soustředit. Nakonec ale vše dobře dopadlo.

Divadlo jsme navštívily v době, kdy se konala zkouška divadelní hry Limonádový Joe, měly jsme tak možnost nahlédnout do zákulisí a zažít tu pravou divadelní atmosféru na vlastní kůži.

ROZHOVOR S DABÉREM A HERCEM ŠIMONEM

Kontaktovala jsem herce a dabéra Šimona, který je již od dětství můj dobrý kamarád. Šimonovi je třináct let jako mně a za svůj život toho již hodně dokázal. Můžete se o tom přesvědčit v následujícím článku.

Připravila Lisa Anna Šiková

Jak ses dostal k dabování/hraní?

Začalo to, když máma našla na Facebooku příspěvek, že Dismanův rozhlasový dětský soubor (DRDS), což je divadelní soubor, kam chodím, hledá nové členy a tak jsme si řekli, že to zkusíme a tak jsem si připravil nějakou básničku a šel na konkurz. Dostal jsem se do přípravy, kam se chodí nejprve pár měsíců, cvičil jsem a potom odehrál představení v divadle Minor a o pár týdnů později nám přišel e-mail, že mě vzaly. A po pár letech v DRDS mi začaly chodit nabídky: jakože třeba byl hromadný konkurz do dabingových společností a kdo chtěl mohl tam jít a nebo, že se jedna paní přišla podívat na naše představení, potom si vybrala pár kluků, šel jsem na konkurz a pak jsem se dostal do divadla v Dlouhé.

Proč ses rozhodl jít na tuto „cestu slávy“?

Já jsem se pořádně nikdy nerozhodl. Nikdy jsem si neříkal, že chci být herec, ale jednou jsem to zkusil a strašně mě to začalo bavit.

Kdo tě inspiroval?

Já jsem neměl žádného člověka, u kterého bych si řekl, že hele on je herec, to musím zkusit taky. Ale třeba mým aktuálním vzorem je Jan Vondráček se kterým hrají v Divadle v Dlouhé. On se pohybuje ve stejném oboru, jako já hraje v divadle, dabuje, někdy dokonce i hraje ve filmech a seriálech a hlavně je to nesmírně sympatický člověk.

Kde všude jsi hrál/daboval?

Kdybych to měl vyjmenovat všechno, tak by to bylo trochu na dlouho, ale z těch nejlepších bych asi vybral z dabingu seriál Pán prstenů: Prsteny moci, kde jsem si něco málo zadaboval hned v první scéně a to byl pro mě velký zážitek, protože já jsem fanoušek tvorby J.R.R. Tolkiena. A z divadla asi inscenace Konec rudého člověka, která se hraje v Divadle v Dlouhé. Tam jsou všichni moc milí a moc dobře se mi tam hraje.

Jak reagovalo tvé okolí, když jsi řekl, že chceš hrát?

Jak jsem už říkal, já jsem nikdy přímo neřekl, že chci být herec. To prostě nějak tak vyplynulo, ale moje rodina mě vždycky moc podporovala. Ze začátku to dojíždění bylo trochu náročné, protože bydlíme mimo Prahu, ale pak jsem se naučil jezdit sám vlakem a už je to snadnější.

Kdy a kde jsi poprvé hrál (daboval)?

Úplně poprvé jsem hrál na Malé scéně Národního divadla v takovém představení Crazy but true, kde jak už název napovídá jsme vyprávěli šílené ale skutečné příhody, ale speciální na tom bylo to, že to nebylo normální představení, kde si nacvičíte text a kroky, ale tam byly tři židle na nich se střídaly děti a těm co zrovna seděly na těch židlích nasadilo organizátoři sluchátka, do kterých jim pouštěli co mají říkat a oni to potom musely opakovat. Zdá se, že je to lehké, ale dost lidí to nedokáže.

Jaký je tvůj cíl?

Chtěl bych třeba, aby až vyrostu ze své role v Divadle v Dlouhé, aby mě potom obsadili do nějaké jiné a později mě třeba zaměstnali jako stálého herce, protože se mi tam skvěle hraje.

Co tě bavilo dabovat/hrát nejvíc?

Z divadla asi představení, které jsme hráli nedávno s DRDS s názvem ...a bolelo nebe o dětech z Terezína, kde jsem hrál roli Petra Ginze. To jsem si moc užil to nacvičování i to následné hraní. Myslím, že se mi to i povedlo. A z dabingu byl asi nejzábavnější můj první dabing. Bylo to pro Netflix a byl to film s názvem Domácí tým daboval jsem tam takového blondatého chlapce a ani to nebyla moc velká role, a když si to pustím, tak jsem ani nedaboval moc dobře, ale stejně mě to nejvíc bavilo.

Jak to probíhá?

Do Divadla v Dlouhé a do dabingu jsem se dostal přes DRDS, odkud chodí i více nabídek na castingy, třeba na reklamy, a z dabingu mi teď volají už sami buďto, že mě chtějí na konkrétní film nebo seriál, a nebo jestli můžu přijít na casting, ale to se stává málokdy. A když chci třeba do nějakého filmu, tak si to většinou najdu sám a přihlásím se, pošlu třeba fotku a potom mě můžou pozvat do dalšího kola, kam třeba přijdu s nějakým předem nacvičeným textem.

FOTOSOUTĚŽ TOULAVÁ POEZIE

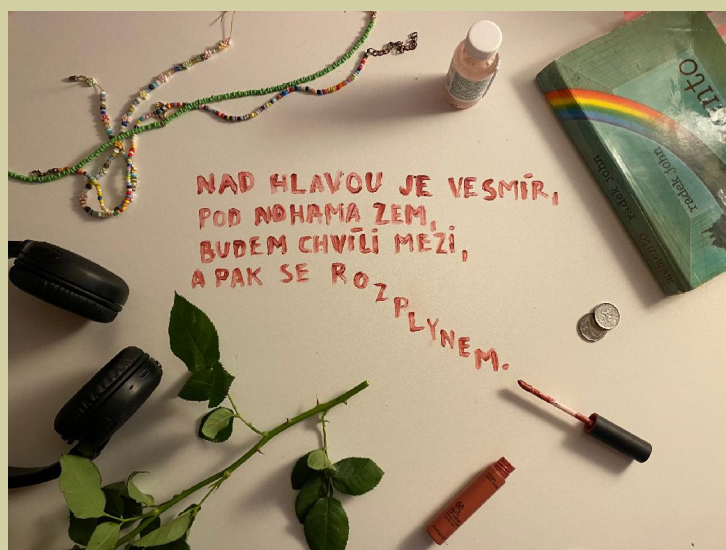
Adéla Vacková

Eliška Strapinová

Ema Soukupová

Emma Révay

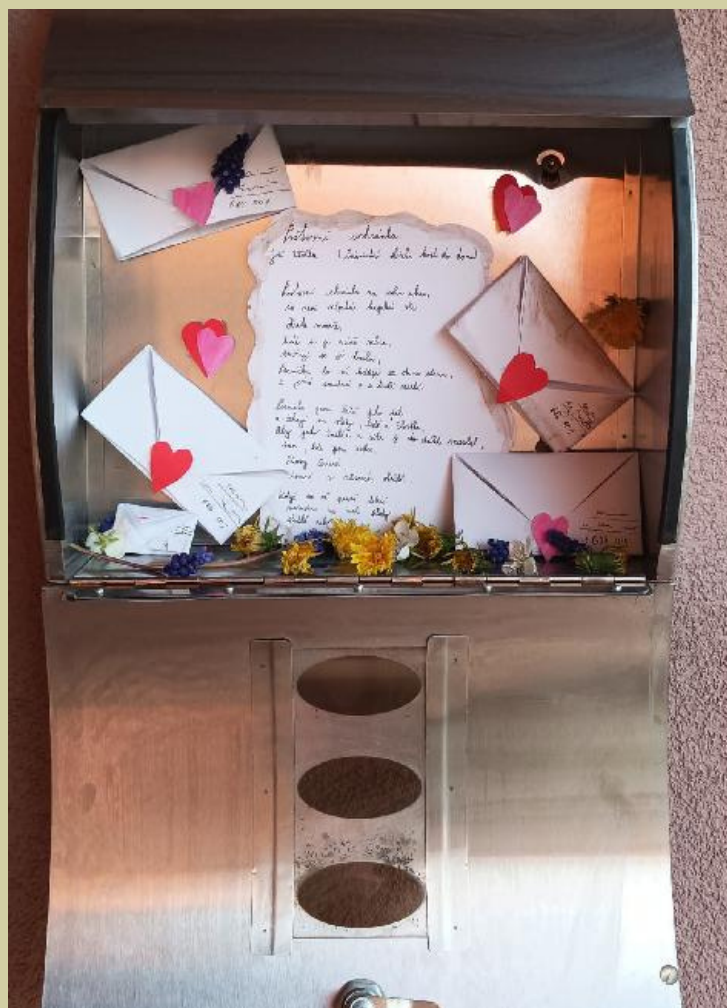
FOTOSOUTĚŽ TOULAVÁ POEZIE

Ondřej Procházka

Nikol Dřimalová

Ema Stašková

Petra Šuranská

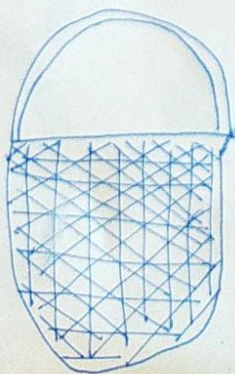

Den plný lístečků

spisovatelé: Mabela Daňhová, Veronika Louchá ♥

Venku padá listíčko,
krásné jako sluníčko.
Dole ježek s listíčkem,
sbírá jabka s košíčkem.
Dole spinká kučíček,
malý jako škrísteček,
Sluníčko už chystá spánek.
venku vaje zimní vánek.

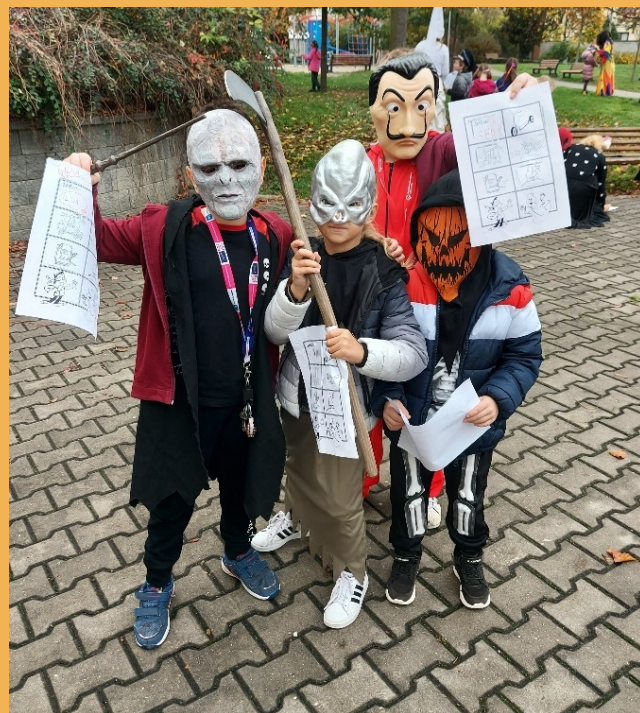
Sluníčko už zachází,
a spánek už přichází.
Ráno ježek dupe venku,
a kučíček baští líenku.
Ráno vstala reverka,
a nasbírala semínka.
Tanda čeká na snídani,
a usho umře hladu.
Dole padá tlustý lístek,
a sbírá ho listíčka, krásná jako hvězdička.

HALLOWEEN A DUŠIČKY

HALLOWEEN A DUŠIČKY

Vyřezávání dýně

Blíží se haloween a s ním i vyřezávání dýní. Jestli nežijete v tradiční české rodině uznávající pouze dušičky, tak vám tento návod určitě pomůže. Jestli v ní žijete, vzdejte to. Budete potřebovat dýni (čím větší, tím lepší), menší nožík a lžíci nebo naběračku. Na ozdobení černý fix a čajovou svíčku. Navrchu dýně vyřežeme nožem kulatý otvor asi 4 cm od okrajů (vyřezaný kus dýně si nechte, budete ho ještě potřebovat) a semínka s dužninou z ní lžičkou nebo naběračkou vybereme. Buďte pečliví, vevnitř nesmí zůstat ani kousek dužniny. Až dýni vydlabete, zepředu do dýně nožíkem vyřízneme oči a ústa. Obličej si můžete najít na internetu nebo si ho vymyslet. Potom do dýně položíme zapálenou čajovou svíčku a už předtím vyřezaným kusem ji zavřeme. Detaily obličeje můžeme dořezat nožíkem nebo ho domalovat fixem. A když chcete být originální, můžete na dýni položit čarodějnický klobouk, který půjde koupit na haloween v každém obchodě. Dýně vám vydrží asi tak 2 týdny. Déle ji vystavenou nemějte, protože začne hnít a zapáchat.

Tip: čajovou svíčku můžete vyměnit za miskou se sladkostmi. Budete moct mít takovou skrýš, kterou vaši sourozenci nenajdou.

Jan Černuška, 7.C

Dýňová polévka

Budeme potřebovat:

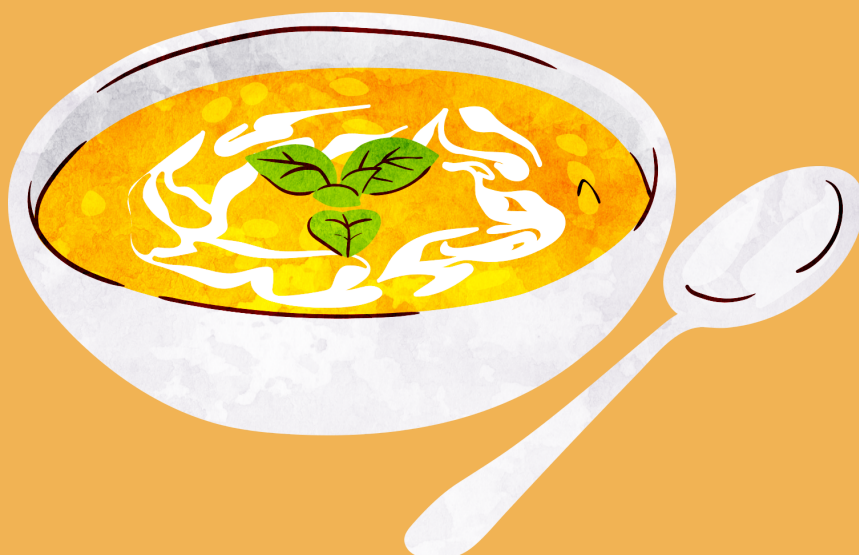
- jednu dýni
- jednu bramboru
- mixér
- hrnec
- sůl
- pepř
- muškátový oříšek
- 1,5l vody
- opražená dýňová semínka
- sladkou smetanu

Postup:

1. Dýni nakrájíme a umyjeme. To stejné uděláme s bramborou s tím rozdílem, že ji musíme i ostrouhat.
2. Dáme nakrájenou dýni a bramboru vařit do litru a půl vroucí vody.
3. Jakmile je zelenina uvařená, tak ji rozmixujeme.
4. Dále zjemníme celou sladkou smetanou a dochutíme podle chuti pepřem, solí a muškátovým oříškem.
5. Servírujeme s opraženými dýňovými semínky.

Přeji dobrou chuť!

Eva Hladišová 7.C

Krvavé prsty z lineckého těsta

Budeme potřebovat:

- Linecké těsto (240 g hladké mouky, 60 g cukru moučky, 1 vanilkový cukr, 100 g másla, 1 vejce, špetka soli, půl lžičky prášku do pečiva)
- Ostatní ingredience - malinová nebo jahodová marmeláda, mandle

Postup:

Smícháme sypké suroviny dohromady, přidáme žloutek a měkké máslo, důkladně těsto propracujeme a necháme ho hodinu až dvě uležet v lednici.

Mezitím si rozpůlíme nožem podélně mandle na nehty. Po hodině až dvou těsto vytáhneme a tvarujeme z něho malé válečky ve tvaru prstů, ale o něco menší než normálně, jelikož jsou to uříznuté prsty a také jednou tolik pečením nabydou.

Doprostřed prstů budeme jemně nařezávat ohyby prstů. Na začátku prstu si uděláme menší důlek na mandli neboli nehet, do důlku dáme mandli jako prst a poté klademe na plech.

Pečeme v troubě 160-180 stupňů do růžova. Necháme vychladnout, odloupneme mandli, do důlku dáme marmeládu a na ni dáme mandli. Konec prstu potřeme marmeládou jako by nám ho někdo uříznul.

DOBROU CHUŤ!

Adéla Leštinská, 7.C

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM PAVLEM KALANDŘÍKEM

Redakce školního časopisu má pro naše čtenáře rozhovor s panem učitelem Mgr. Pavlem Kalandříkem.

Připravily Kateřina Blatná a Sára Skryjová

1. Co jste chtěl dělat jako malý?

Jako malý jsem chtěl být popelářem, na prvním stupni základní školy policistou, na druhé stupni archeologem a na gymnáziu právníkem. Na vysoké škole jsem už uvažoval o učiteli a také o vedoucím na táborech.

2. Jste spokojen na UNESCO ?

Ano, jsou zde dobré vztahy mezi učiteli a žáky. UNECO je škola, která má ambice. Nechodíme se zde jen tupě učit, ale vzdělávat.

3. Máte nějaké koníčky?

Mám rád posilování a cvičení, jízdu na kole, čtení knih a poslední dobou cestování.

4. Kolikrát týdně chodíte do posilovny ?

Záleží na zdravotním stavu, ale momentálně čtyřikrát týdně. Na bench zvedám 80kg, někdy i 110kg.

5. Jaký je Váš oblíbený film nebo seriál ?

Gladiátor, Teorie velkého třesku, kniha: Hlava XXII.

6. Jaké je Vaše oblíbené jídlo ?

Maso, steaky, pizza.

7. Jaký byl Váš oblíbený předmět, když jste byl malý ?

Až po maturitu to byl dějepis a na prvním stupni to byla matematika. Na střední škole mě bavila čeština, ale na základní škole ne.

8. Co pro Vás znamenají studenti/žáci?

Zodpovědnost, příprava žáků pro studium na SŠ, vlastnosti na SŠ, příležitost k mému obohacení a přínos názorů studentů.

9. Jaké jsou výhody a nevýhody povolání učitele ?

Výhodou jsou rozhodně prázdniny, možnost pochopit své učitele, práce s kolektivem mladých lidí.

Nevýhodou jsou přípravy pro začínající učitele, kvůli kterým pracujete více jak osm hodin denně.

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM PHILEM MABBETTEM

Redakce školního časopisu pro naše čtenáře vyzpovídala pana učitele Phila Mabbetta, který na naší škole učí angličtinu a je roditelým mluvčím.

1.Co se Vám líbí na Vašem povolání?

I like to pass on experience and knowledge to students and maybe it might help them.

2.Kdyby jste si měl zvolit jiné povolání, jaké by bylo?

Another profession would have to be something like a mattress tester or a walt whiskey tester.

3. Pamatujete si na nějakou vtipnou historku z dob, když jste byl žák?

I remember studying biology and having to cut up rabbits. It was funny when we all ended up throwing bits of rabbit at each other. It was messy but fun although the teacher was not happy.

4. Jakou hudbu máte rád? Máte oblíbeného zpěváka?

I like all types of music as long as it's not too loud. I like the group Supertramp.

5.Cestujete rád? Jaké místo se Vám líbilo nejvíce?

I love travelling. I think the Falkland Island was the most interesting due to the animals and the weather. But, Belize was the most fun.

6. Co děláte rád ve volném čase?

In my free time I like to read books or make things out of wood. I'm basically teaching myself furniture making.

7. Co Vás motivovalo k tomu, abyste se přestěhoval do České republiky?

I moved to the Czech Republic to be with my wife. We wanted to try and live here so we decided to stay for 2 years. This became 16 years and I love it here.

8. Co považujete za Váš dosavadní největší životní úspěch?

My biggest success is probably teaching the Jordanian army how to repair thermal systems or tanks. I was chosen as the person with the most experience and knowledge. I had to set up a workshop and teach people/soldiers how to maintain the test equipment and repair the systems.

9. Jaký je Váš sen do budoucna?

My dream is to see my children grow up and then look after and play with my grand children's.

Za redakci školního časopisu Oliver Ižvolt

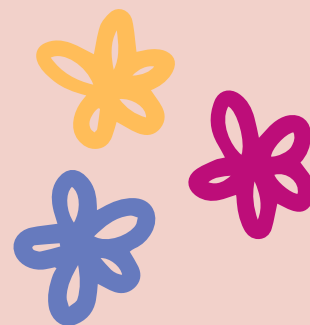

ABSOLVENTI NAŠÍ ŠKOLY VZPOMÍNÁJÍ...

Několik bývalých absolventů ZŠ UNESCO souhlasilo s nabídkou zodpovězení otázek dotazníku našeho časopisu. Pojdme se podívat na otázky, které jsme absolventům položili a následně vám poskytneme, jak si s nimi poradili. Za zodpovězení otázek děkujeme!

Otázky pro naše absolventy:

1. Jak vzpomínáš na základní školu?
2. Na které učitele vzpomínáš nejraději?
3. Který předmět jsi měl/-a nejraději?
4. Vrátil/-a by ses na základku?
5. Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Aneta Somrová (absolvent 2021)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základní školu vzpomínám ráda, ale tolik jsem si zvykla na středoškolský způsob života, že už si vzpomenu jen málokdy. K Unescu budu mít vždycky kladný vztah.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Nejraději vzpomínám na paní učitelku Johaníkovou a Bajaja Elisovou.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

Nejraději jsem měla český jazyk.

Vrátil/-a by ses na základku?

Na základku už bych se nevracela.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Čtenářům bych vzkázala, ať si nedělají těžkou hlavu ze známek a užijí si základku se vším všudy.

Tomáš Daníček (absolvent 2021)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Krásně. Byl to čas strávený mezi úžasnýma lidma, kteří mi chybí a učitelama, co se vážně snažili nás něco naučit. Vše bylo míň vážné, a ikdyž to mohlo být někdy náročnější než teď, stejnou atmosféru už nikdy nezažiju a rád bych to znovu zkusil.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Bajaja Elisová, Krayemová, Mabett, Motyčková, Kočíř, Richtrová a Plačková.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

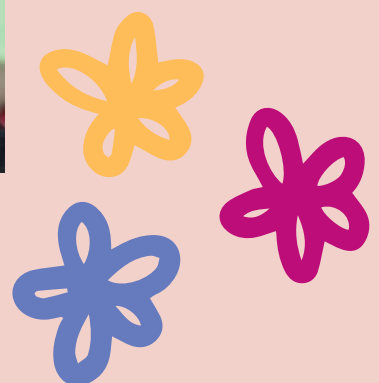
Češtinu, angličtinu, zeměpis a dějepis.

Vrátil/-a by ses na základku?

Určitě bych nechtěl dělat základku znovu, ale hrozně rád bych se někdy na chvíli vrátil do 8/9. třídy, jak jsem již zmínil.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Uvědomte si, kdo chcete být a podle toho se snažte, nebo ne. Kašlete na všechno ostatní a buďte sami sebou, snažte se co nejmíň plýtvat časem, mějte otevřenou mysl a snažte se věci chápat. I když to zní jako jen nějaké motivační blbosti, uteče to dost rychle a toho, co se teď nenaučíte (nemluvím nutně jen o učivu ve škole), můžete za 3 roky dost litovat. Taky si uvědomte, že základku už nikdy nezažijete a snažte se si co nejvíc užívat všechny ty momenty a atmosféru. Hodně štěstí.

Matěj Stöhr (absolvent 2019)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Vzpomínám pozitivně, hlavně na výlety a exkurze.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Nejraději na paní učitelku Bajaju, paní učitelku Motyčkovou, Řezníčkovou, pana učitele Silného, Kočíře a Remeše.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

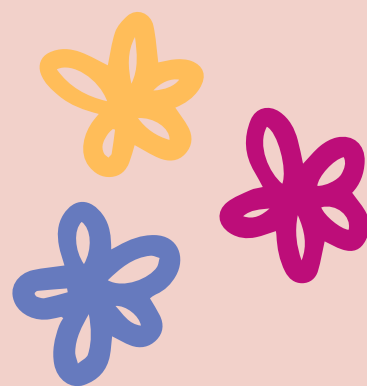
Dějepis, výtvarka, němčina.

Vrátil/-a by ses na základku?

Možná, ale jen kvůli bezstarostnému životu.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Užívejte si báječné roky na základce a využijte každou příležitost.

Anežka Adamíková (absolvent 2021)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základní školu vzpomínám velmi dobře.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Nejraději vzpomínám na pana učitele Silného a na naše první setkání, kdy jsem jako malá vystrašená šestačka seděla v lavici, pan učitel přišel a představil se nám jako zlý, krutý a bezcitný. A ještě ráda vzpomínám na pana učitele Remeše, který nám vždy v šesté třídě říkal, že nám řekne vtip, až budeme starší a budeme v osmé třídě. A když jsme vtip chtěli jako osmáci slyšet, řekl, že ho zapomněl.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

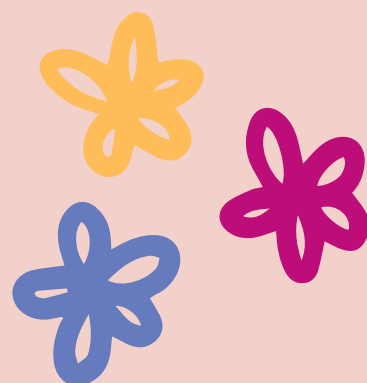
Přírodopis s paní učitelkou Vaculíkovou a fyziku s panem učitelem Remešem.

Vrátil/-a by ses na základku?

Nejspíš ano, vrátila.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Držte se, bude to ještě kruté.

Adam Chvilíček (absolvent 2019)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Docela dobře.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Mgr. Jan Vorba, Mgr. Jitka Bajaja Elisová, Mgr. Petr Kočíř, Ing. Susan Krayemová, Mgr. Tomáš Pírek, Mgr. Jiří Silný.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

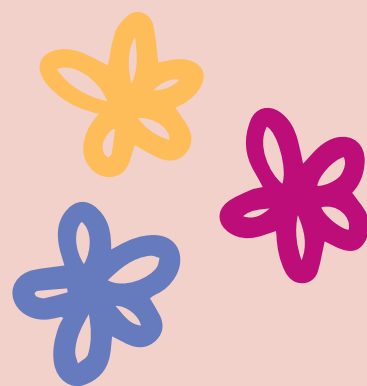
Němčinu a tělocvik.

Vrátil/-a by ses na základku?

Jasně, velmi rád bych se na základku vrátil.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

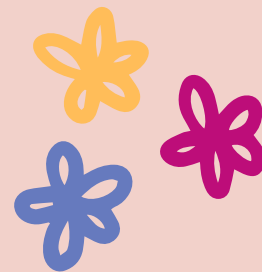
Ať se všem daří.

Kristýna Odstrčilíková

(absolvent 2020)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základku vzpomínám velmi ráda, hlavně na třídní výlety a různé akce. Nebudu lhát, opravdu mi chybí. Byla jsem velmi drzý žák a věřím, že učitelé mě budou mít dlouho v paměti. Nejraději jsem měla přestávky a volné hodiny na oběd, když jsme dělali různé blbosti na náměstí. Vzpomínám především kladně a budu ráda, až se tam znovu podívám, ikdyž jenom na návštěvu. Ze základky jsem tři roky pryč a stále nemůžu uvěřit tomu, že si znovu nesednu do lavic naší školy.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Na koho asi nikdy nezapomenu tak určitě pan učitel Petr Kočíř. Ikdyž vám to teď možná nepřijde, jeho hodiny byly nejtípnější a nepamatuju si ani jednu hodinu, kde bych se nezasmála. Taky nezapomenutelné jsou jeho hlášky např. „Malá jednička za AZ kvíz, a to se co? No přece vyplatí.“ A spoustu dalších. Ale kdo mě nejvíc inspiroval? Momentálně studuji Střední pedagogickou školu v Kroměříži a na dráhu učitele mě namotivovala p. uč. Jitka Bajaja Elisová. Vždy pozitivně naladěná a několik kreativních nápadů na výuku českého jazyka. Energie z ní jenom zářila a já se těšila na každou hodinu, ikdyž to tak nevypadalo. Taky pan učitel Philip Mabbett. U něho jsem pochopila bohužel až v posledním ročníku základky, že angličtina důležitá. Všichni mě naučili neskutečně moc a jsem jim za to vděčná.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

Nejspíš dějepis, francouzština a konverzace v anglickém jazyce. Jak už jsem zmiňovala, hodiny dějepisu nikdy nebyly nuda. Byly samozřejmě stresy z toho, že nemám větu, obrázek, AZ-kvíz, nebo křížovku. Francouzština byla zase úplně něco jiného než ostatní předměty. Bavila mě a dost mi chybí. A nakonec konverzace v anglickém jazyce. Hodně mi to pomohlo se nebát mluvit jiným jazykem. Je hlavní se na to nevykašlat a zopakovat si ty slovíčka před hodinou.

Vrátil/-a by ses na základku?

Určitě. Často přemýšlím nad tím jestli je to tam furt stejné. Znovu si prožít to dětství a pubertu na škole, nějaké ty průšvihy, atd. Samozřejmě byly i dny, kdy se mi nechtělo do školy kvůli kolektivu ve třídě. Nebyli jsme moc dobrá třída, ale celé ty tři roky co jsme vyšli ze základky se neustále scházíme a potkáváme velmi často.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

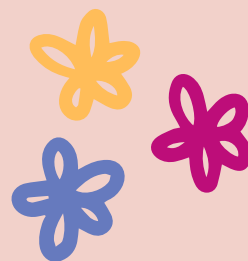
Milí čtenáři a studenti/ky Základní školy UNESCO. Pokud vás učitelé straší, že na střední škole toho budete mít víc než teď, tak mluví pravdu. Dbejte na slova učitelů, protože to s vámi myslí jenom v dobrém. Ale především dělejte si nezapomenutelné zážitky s kamarády, protože budete na to rádi vzpomínat jako já teď. Posunulo mě to ve vzdělání, ale jako i osobnost.

Barbora Směřičková

(absolvent 2016)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Základní školu Unesco jsem měla moc ráda. Už tehdy, když jsem ji navštěvovala, tak jsem si uvědomovala, že mám štěstí na výborné učitele. A i když bych tomu určitě jako patnáctiletá holka nevěřila, s odstupem času vidím, že v mnoha ohledech byla právě základka velmi rozhodující pro mé budoucí studium. Rozhodně jsem nikdy nelitovala, že jsem nešla z páté třídy na gymnázium. Ty roky, co jsem zažila na druhém stupni na Unescu byly jedny z nejlepších.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Jednoznačně musím říct, že to je pan ředitel Vorba, kterého jsem měla na češtinu. Bez velkého přehánění mě jeho výuka doslova fascinovala a plně pohltila. Oceňovala jsem, jak je pro češtinu zapálený, jak ji miluje. Přesně to přenesl i na mě, protože jsem začala vnímat skutečnou krásu našeho jazyka. Paradoxem bylo, že to byl současně jeden z nejtěžších předmětů. Pan Vorba byl náročný, jeho diktáty jsem měla málokdy na jedničku a slohové práce, pokud neměly přesný rozsah jako maturitní práce – neprošly. Ale právě díky této jeho přísné a důsledné škole mohu říct, že jsem dnes tam kde jsem, a mohu studovat žurnalistiku ve třetím ročníku na vysoké škole a současně pracovat pro Českou televizi. Zkoušel nás u tabule do té doby, dokud jsme to neuměli opravdu všichni a neodešli s jedničkou a vědomostmi v hlavě. Asimilaci neboli spodobu znělosti, kdy se první souhláska ve skupině přizpůsobí znělosti souhlásce druhé případně třetí – tu vám odvykládám i když mě vzbudí o půlnoci.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

Jak už bylo řečeno, byla to čeština. Ale také dějepis, občanka francouzština nebo angličtina. Jsem humanitně zaměřená, takže těmto předmětům budu určitě nadržovat, ale objektivně mi na Unescu nevadil skoro žádný. Bylo to hlavně díky super učitelům, kteří i nezajímavé učinili zajímavým.

Vrátil/-a by ses na základku?

Rozhodně ano! Zpětně si vážím hlavně toho, jakou jsem měla výbornou třídu a kolektiv, stejně jako štěstí na učitele. Na gymnáziu jsem to další 4 roky nezažila, a proto jsem právě na Unesco často vzpomínala. Také vím, že „základní vzdělání“, i když se to nemusí zdát, je opravdu rozhodující. Z toho, co jsem se naučila na základce jsem čerpala další roky a čerpám doted.

Co bys vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Užívejte si čas strávený na základní škole každý den, protože opravdu se to už nebude nikdy opakovat! I když se Vám to teď asi nezdá, tak na základce není nic, co by se nedalo překonat, nebo naučit. Naopak v budoucnu už to bude jenom těžší. Berte každou hodinu jako příležitost být lepší a udělat další malý krůček ke své budoucnosti, která se ať chcete nebo ne, formuje už právě tady.

NEJLEPŠÍ PLAVKYNĚ VE TŘÍDĚ

Milí čtenáři.

ráda bych Vám chtěla představit svoji spolužačku Sofii Ellu Vašicovou, která je žačkou 6.třídy na Základní škole Unesco. Už od malička se aktivně věnuje sportu, a to plavání. Plavání ji hodně baví a také je to znát na její sbírce diplomů. Proto jsem se jí zeptala na několik otázek.

Michaela Karlíková, 6.C

Sofie, od kolika let plaveš?

Plavu vlastně od narození, ale závodně od 4 let.

Co tě vedlo k tomu, aby si začala plavat?

Hlavně můj táta. V naší rodině se už po dlouhé generace bere plavání jako nejlepší sport.

Dokážeš nějaký plavecký styl, který by ve tvém věku málokdo zvládl?

Ano, myslím, že motýlek je velmi náročný a myslím, že ho umím celkem slušně. (Říká Sofie s úsměvem.)

Takže plavání tě hodně baví?

Ano, baví mě velmi. Nedokážu si vůbec představit, že bych z nějakého důvodu musela přestat plavat. Plavání je prostě můj život.

Máš už nějaké ocenění?

Medaile zatím nedostáváme, ale mám asi 5 diplomů za 2. a 1.místa, za které jsem samozřejmě velmi pyšná.

Tohle všechno ale Sofie nemá zadarmo. Čas, který by mohla trávit s kamarády, musí věnovat 3krát v týdnu tvrdému tréninku. Při tréninku musí být velmi poctivá, protože každá nepoctivost je pak znát na jejich výsledcích. Do budoucna přejeme Sofii mnoho dalších úspěchů a snad se brzy dočká i nějaké medaile, nejlépe zlaté.

Máme rádi zvířata

Poznáš mazlíčky našich učitelů?

Agáta

Bessy

Gucci

Charlie

Jerry

Jim

7

Kate

8

Rudolfka

9

Teodorek

10

Emma

11

Connie

12

Rambo a Julia

ŘEŠENÍ

1. PAVLA PROCHÁZKOVÁ
2. PETR KOČÍŘ
3. SUSAN KRAYEMOVÁ
4. ANNA BLAŽKOVÁ
5. LENKA MACHOVÁ
6. MILOSLAVA ONDRÁČKOVÁ
7. JAN VORBA
8. JAN REMEŠ
9. TEREZA BLAHOVÁ
10. EVA MOTYČKOVÁ
11. PETRA POCHYLÁ
12. JITKA BAJAJA ELISOVÁ

NA ČEM SI POCHUTNAJÍ NAŠI UČITELÉ

Paní učitelka Petra Jakšíková

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Moje oblíbené jídlo je asi kuře s rýží.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Nechodím, ale asi nějaká asijská nebo pizzerie.

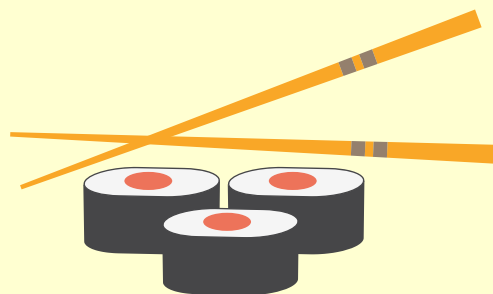
Kuchyni které země máte rád/a?

Česká kuchyně a italská. Ta mě zaujala z cestování, kde jsem byla a něco jsem ochutnala.

Paní učitelka Miroslava Prchlíková

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Každé, které nemusím vařit.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Moc často ne. Když už, tak do těch, které jsou poblíž, např. když cestujeme po ČR.

Kuchyni které země máte rád/a?

Hlavně českou, taky mám ráda sushi, ale když dostanu na výběr českou, tak si vždy vyberu ji.

Pan učitel Petr Kočíř

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Oblíbené jídlo... Mám moc oblíbených jídel, např.: vepřo-knedlo-zelo, hamburger, smažený sýr.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Nechodím, tady toho moc není. Chodím hlavně tam, kde je dobré pivo a kde dobře vaří.

Kuchyni které země máte rád/a?

Nepreferuji žádnou. Ve Francii jsem si dal škeble, víno a mušle, to je tak asi všechno. Ale červy a tak, to ne...!

Pan učitel Pavel Kalandřík

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

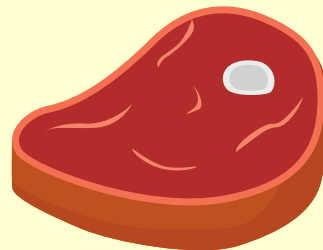
Steak. Asi steak.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Často ne. Asi tak dvakrát měsíčně na burger.

Kuchyni které země máte rád/a?

Italská, ale jak kdy. Mám rád těstoviny a pizzu.

Pan učitel Jan Remeš

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Jaké je moje oblíbené jídlo? Špenát s výpečky a vepřo-knedlo-zelo.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Moc často ne. Většinou do pizzerií.

Kuchyni které země máte rád/a?

Českou, německou, řeckou a taky italskou kuchyni.

Paní učitelka Hana Horská

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Moje oblíbené jídlo? Ty brdó, asi boloňské špagety. U nás letí těstoviny, takže vždycky trefa do černého.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Moc často ne, spíš příležitostně a asi italská a asijská restaurace.

Kuchyni které země máte rád/a?

Kuchyni spíš českou, ale asi lehčí. My nejsme na hutné omáčky a tak.

Paní učitelka Petra Pochylá

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Noky s kuřecím masem a špenátem a taky domácí pizzu.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Moc často nee, ale občas ráda zajdu do Burger Brothers na výborný burger.

Kuchyni které země máte rád/a?

Mám ráda asijskou a italskou.

Paní učitelka Gabriela Šmejkalová

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Rozhodně vietnamské Bun Bò Nam Bo.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

Moc často ne, ale když už do restaurace zamířím, tak často na jídlo, které si doma neumím připravit sama nebo jej nepřipravím tak dobře. Například sushi nebo cokoli z asijské nebo mexické kuchyně.

Kuchyni které země máte rád/a?

Jak jsem již zmínila, tak vietnamskou, mexickou, ale také si ráda dám cokoli z italské kuchyně - pizzu nebo těstoviny.

Pan učitel Jiří Silný

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

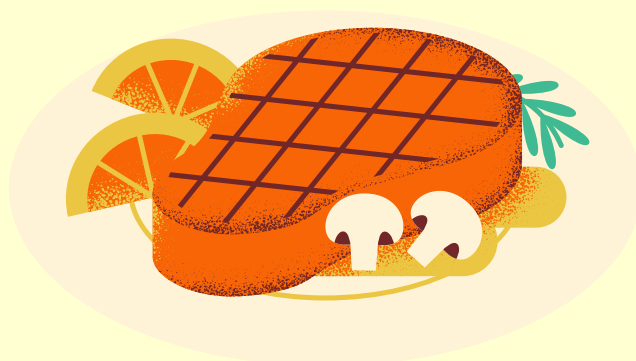
Těžká otázka. Řekl bych, že asi steak, ale mám rád i klasická česká jídla.

Chodíte často do restaurací? Pokud ano, jaká je Vaše oblíbená?

V zahraničí nebo na cestách ano, doma zase tak často ne. Nejčastěji navštěvuji asijské restaurace.

Kuchyni které země máte rád/a?

Určitě českou, asijskou nebo italskou. V zahraničí vždy rád ochutnám typická místní jídla.

Cestujeme po světě i doma

Aneb doporučení na cesty od našich učitelů a žáků

CESTOVÁNÍ

Rakousko
Matyas Révay

Francie
Petr Kočíř

Španělsko
Eda Vaculík

Mexiko
Jan Vorba

Mallorka
Lisa Šíková

Keňa
*Jitka Bajaja
Elisová*

Čína
Petra Pochylá

Madeira
Gabriela Šmejkalová

USA

Iva Potyková

Jordánsko

Phill Mabbett

Chorvatsko

Michaela Hofmanová

Austrálie

Miloslava Ondráčková

Kréta

Emma Stašková

Norsko

Pavel Kalandřík

Česko

Filip Talík

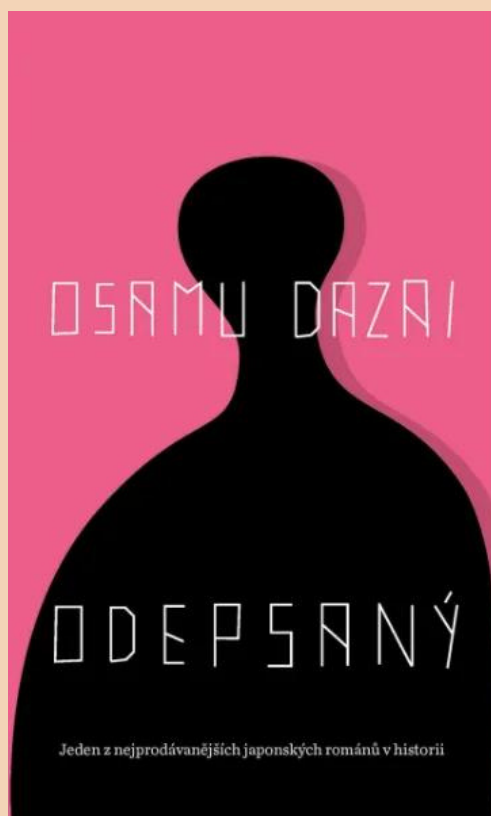
Dubaj

Ella Zámečníková

A CO ČTEŠ TY?

Doporučení našich žáků

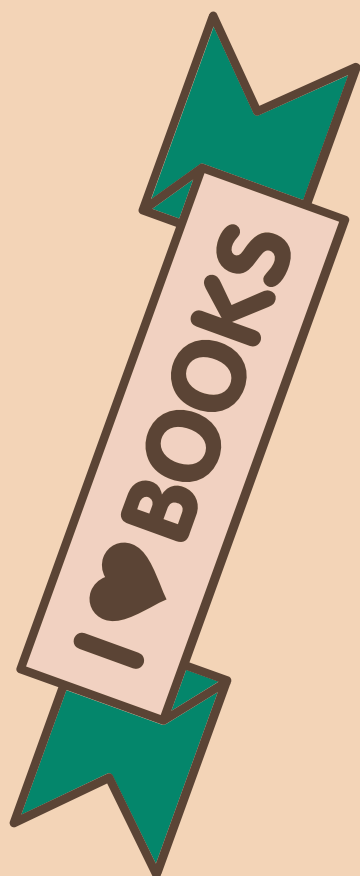

Není to tak dávno, co jsem se rozhodla si tuto knihu koupit a musím říct, že jsem prvně od této knihy čekala něco úplně jiného. V knihkupectví ji prezentovali jako román, a i přes to, že literatuře moc nerozumím, si myslím, že to pro tuto knihu není to správné označení.

Tato kniha je velmi specifická, a musí si najít své publikum, myslím si, že kdyby ji teď přečetlo 24 mých spolužáků, tak by se pravděpodobně nikomu z nich nelíbila. Je těžké se ztotožnit s tím, jak autor přemýšlí a musím říct, že to nebylo lehké čtení. Některé věty jsem musela číst vícekrát, abych jim správně porozuměla. A ačkoliv má Odepsaný pouze kolem 150 stránek, četla jsem je déle než normálně.

Zatím to nevypadá, že by se tuto knihu vyplatilo číst, ale i přes tohle všechno si myslím, že pokusit se porozumět pohledu na svět který Dazai v knížce prezentuje je velmi zajímavý a obohacující zážitek. Jít spolu s hlavní postavou jeho životem mi otevřelo spoustu nových pohledů a věřím, že když se budete snažit porozumět hlavní postavě, bude se Vám Odepsaný líbit stejně jako mně.

Eva Hladišová, 7.C

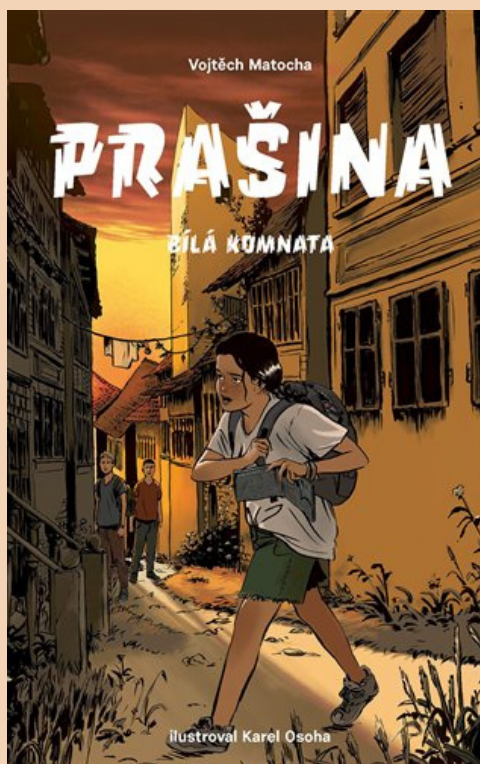
Tento dobrodružný román je působivý, poutavý a zajímavý. Chvillemi jsem si při čtení myslela, že se tento příběh doopravdy stal. Prolínala se v něm současnost a dávná minulost. Parta amerických kamarádů se snažila zachránit svět před rozzuřenými starověkými bohy, kterým syn boha Herma ukradl Dieův blesk. Tento boj mohli vyhrát jenom díky tomu, že byli polobohové obdaření nadpřirozenými schopnostmi. Knihu bych doporučila chlapcům i dívkám od 10 let, ale zaujme i dospělé čtenáře. Tato kniha byla také zfilmována, ale příběh ve filmu byl oproti knize velice zjednodušený a zkrácený. Nenašla jsem nic, co by si zasloužilo kritiku. Naopak mě kniha na tolik zaujala, že jsem jedním dechem přečetla i další tři její pokračování.

Anna Kadlčíková, 7.C

Kniha mě hodně zaujala, protože děj byl velmi zajímavý a obrázky se mi velmi líbily. Tuto knihu bych doporučila dětem, které mají rády dobrodružství. Děj je sice velmi zábavný ale konec se mi nelíbil, kvůli pochmurnému zakončení knihy. Tato kniha je ale velmi krátká, takže se mi hodně dobře četla. Děj se odehrává v knihovně, což se mi osobně velmi líbí. Knihu jsem si předčítala s mojí sestrou a velmi se mi líbila.

Vendula Kubišová, 7.C

Prašina je dobrodružný příběh ve Foglarovském stylu, autor je Vojtěch Matocha a ilustrátor Karel Osoha. Kniha byla vydána v roce 2018 nakladatelstvím PASEKA a má 260 stran. Vojtěch Matocha napsal pokračování Prašina Černý Merkuit a sérii křídový panáček navazující na Prašinu

Kniha se odehrává v devatenáctém století na tajuplném ostrově Prašina v Praze. Z nějakého prapodivného důvodu na ostrově nefunguje elektřina a to z ostrova dělá tajuplné a v noci velmi nebezpečné místo ideální pro páchání nekalých činností. Jirka a jeho dva kamarádi Tonda a En se od svého dědečka dozvěděli že by se na ostrově mělo ukrývat nějaké tajemství ale nikdo přesně neví o co jde. Skupina kamarádů se tedy rozhodne že tajemství starého ostrova odhalí. Při pátrání ale narazí na nebezpečí v podobě bandy chlapů kteří mají stejný cíl jako oni a proto aby poklad získali neváhají šáhnout ani po zbrani.

Kniha se mi velice líbila. Líbí se mi foglarovský styl ve kterém je kniha napsána a taky to jakým způsobem je kniha schopna vtáhnout čtenáře do děje. Trochu mi na ní vadilo že se tam občas vyskytovaly zdlouhavější části ale na celkovém požitku z knihy se to moc nepodepsalo. Někdy by mohly být určité momenty rozepsané víc do detailů a některé pro děj ne tak podstatné části naopak stručnější. Líbil se mi taky velice akční a napínavé zakončení celého příběhu. Jediné co bych ještě chtěl zmínit je docela pomalý rozjezd příběhu, asi prvních pět kapitol je docela nezábavných avšak později jsou pro pochopení děje podstatné.

Tuto knihu bych i přes drobnější nedostatky všem rád a vřele doporučil, zvláště těm kdo mají rádi foglarovský styl příběhů případně napínavé knihy. Avšak pro náročnější čtenáře to nejvhodnější volba není.

Lukáš Matysík, 8.A

ZAJÍMAVÉ OSOBNOSTI V MÉM RODĚ

Leopold Blatný

Narodil se 11. 11. 1880 v Lovčicích (můj prapraděda – děda mého dědy). Roku 1902 byl povolán do armády a splnil osmitýdenní vojenský výcvik. V roce 1912 byl propuštěn z aktivní služby, roku 1914 byl ale kvůli první světové válce povolán zpět. Byl povýšen na podmyslivce, roku 1916 dostal vyznamenání a později bronzovou medaili. Informace o působení mého prapradědy v armádě jsme získali z Vojenského ústředního archivu, který nám poskytl jeho armádní záznamy. Na obrázku je první stránka z jeho záznamů, kde jsou jeho osobní údaje a údaje o jeho vstupu do armády:

Adéla Blatná, 7.A

[illegible]

HISTORICKÉ MIKROFONY

Praděda Milo odveden na nucené práce nebyl. V té době studoval na elektrotechnika. Po válce začal pracovat v jedné malé opavské firmě, která ozvučovala náměstí a zajišťovala i ozvučení projevů nacistických potentátů v Opavě a okolí. Když ona firma poté zanikla, tak dědovi tyto mikrofony zůstaly. Mikrofony jsou to historické, krásné, cenné a zajímavé. Jsou značky Neumann a říkalo se jim Neumannovy láhve, anebo taky Hitlerovy láhve. Tento typ mikrofونů byl velmi oblíben u nacistů a při každém projevu se objevovaly různé podoby a tvary – proto Hitlerovy láhve.

Skládaly se z několik a částí – tento je předzesilovač CMV3 (to je ten modrý válec) a vyměnitelných mikrofونů (kapslí). Praděda měl těchto kapslí několik typ M7, M8 a Ela MZ032/2. Kapsle – mikrofون M7 se vyráběl od roku 1932 a tento model byl mimo jiné používán i na olympiádě v Berlíně v roce 1936..

Kapsle Ela – je předválečná verze kapslí M7, tenkrát distribuované firmou Telefunken. Každá kapsle se používala pro jiný typ projevu, uvnitř, venku, pro rozhlas, aj.

Zde fotky kapslí a předzesilovače, který vlastní bratranec mojí mámy. Mají vysokou hodnotu, tak je nedá z ruky.

Vojta Podškubka 6.C

ČEZETA SKÚTR

Skútr Čezeta typ 501 05 se startérem a dvěma výfuky přezdíván jako prase. Je to skútr z roku 1960 a mého dědu stál kolem 8500 Kčs. Koupil si ho, když vyhrál sázku, že vyleze na nějaký sloup, který je hlídáný stráží. Maximální rychlost 100 km/h, obsah motoru 175. Spotřeba benzínu 4 litry na 100 km. Když vyšel tento skútr, spolujezdec mohl sedět z boku. Obsah válců 172 cm-krychlových. Skútr váží 140 kilogramů . Výkon motoru je 81.4260 k/n. Sedátko skútru si děda nechal upravit na světle modrou barvu.

Martin Medek, 8.B

TAJEMSTVÍ VOJENSKÉHO KUFRU

V každém venkovském stavení existují věci tajemné nebo dokonce tajuplné. Mohou to být komory, sklepy, zákoutí starých púd. Prvním tajemným artefaktem, na který jsme o prázdninách s dědou na půdě narazili, byl obyčejný vojenský kufr. Takový ten dřevěný, černý, Rakousko – Uherský. Majitelem kufru byl prapradědeček Josef z tátovy strany, který bydlel v obci Podolí na Valašsku. A do takového kufru se těch vzpomínek a příběhů vleze. Z pečlivě vedených deníčků a suvenýrů jsme se dočetli, že v roce 1914 narukoval na ruskou frontu. Po bitvě u Zborova se jako zajatec přihlásil k českým legionářům a s nimi pak přešel po magistrále přes celé Rusko až do Vladivostoku a tam čekali na loď do Evropy. Domů se vrátil až v roce 1920, když už si většina rodiny myslela, že není živý. Zemřel poměrně mladý tragickou smrtí. Kufr měl pak dalšího pokračovatele, a tím byl praděda Josef. Ten patřil totiž k více než milionu vojáků, kteří byli povoláni mobilizací v září 1938 na polskou hranici v okolí Těšína. Mobilizace byla brzy odvolána, a tak se praděda vrátil v pořádku i s kufrem domů. Kufr byl uložen na půdě. A tak kufr opět zůstane doma pro další generace mezi ostatními vzpomínkami na doby minulé.

Tereza Hrabovská, 8.B

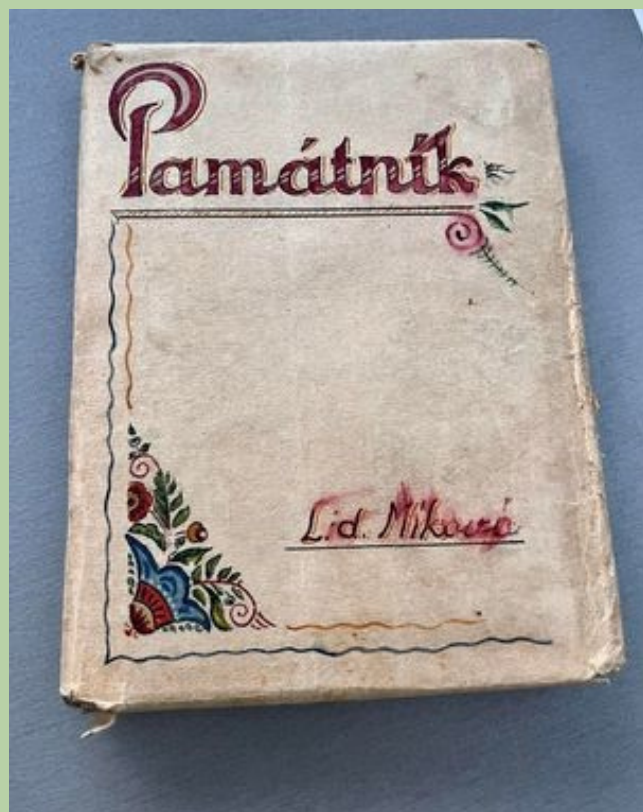

PAMÁTNÍČEK

„Můžeš kreslit, můžeš psát, ale listy netrhat.“

Tak takovou říkankou začínal skoro každý památníček, který se mi dostal do rukou a do kterého jsem měla dotyčné osobě nakreslit obrázek a připojit osobní vzkaz. Je pravda, že poslední dobou památníčky nebo památníky pomalu upadají do zapomnění a jsou postupně nahrazovány sociálními sítěmi, které už ale nejsou tak osobní. A proč zrovna píše o památníku? Na jeden krásný památník jsem narazila u své prababičky Lidušky. Dostala ho na Vánoce od svého bratra, mého prastrýce, v roce 1947 s věnováním a krásnou kresbou. Památník je plný nádherně kreslených obrázků a doplněný věnováním od učitelů, kamarádů, kolegů. Tento památník je vlastně historický skvost. Je starý 73 roků.

Emma Kaspřáková, 8.C

ZELENÁ VÁZA S NEVĚSTOU

Dědečkovou zálibou byla historie měst, domů, předmětů. Měl rád předměty, které nebyly sériově vyráběné. A tak máme doma třeba dřevěnou pietu, hrnec používaný v hospodářství na sádlo a povidla a také zelenou vázu. Na váze je ozdobný medailon nevěsty. Hrobník mu vyprávěl příběh nevěsty, která náhle před svatbou zemřela a její partner nechal vyrobit vázu a platil hrobníkům, aby jí na hrob na výročí její smrti dávali vázu s kyticí. Po letech se přestal ozývat a hrobníci vázu nechali jen vystavenou na polici. Nevíme, kdy ta žena žila, ale její příběh se bude v naší rodině vyprávět, dokud váza bude „žít“.

Bára Vaculíková, 8.B

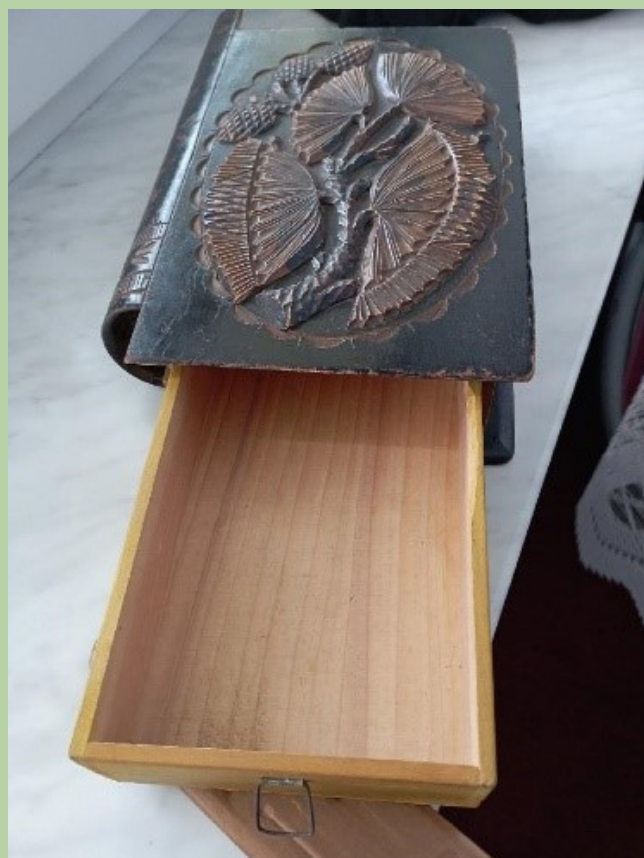

STARÁ KRABIČKA

K popisu zajímavého předmětu jsem si vybrala tátovu starou a oprýskanou krabičku. Když byl malý, dostal ji od svého dědečka, aby si do ní mohl ukládat tajné předměty. Na první pohled vypadá jako kniha, ale kniha to není. Nemá stránky a je vyrobena ze dřeva. Přední strana krabičky je zdobena vyřezávanou slunečnicí stejně jako její hřbet. Pokud je v původním stavu, nedá se otevřít. Ani já jsem nemohla přijít na způsob, jak se dostat dovnitř. Táta mi to musel nejdřív ukázat. Takže otevírání krabičky vypadá takto: Nejprve se musí vysunout hřbet nahoru, to nám umožní vysunout spodní destičku. Jakmile vytáhneme spodní destičku, objeví se tajná zásuvka. Do zásuvky si ukryjeme předmět, který chceme před ostatními schovat a krabičku poskládáme do původního stavu. Když ji postavíme do knihovničky mezi knihy, nikdo nepozná, že to není kniha, ale krabička s tajnou zásuvkou.

Nikol Hájková 8.B

THE SIMS

The Sims je počítačová hra, v podstatě simulátor života. Ve hře si hráč vybere postavičku, která se přezdívá jako Simík. Svého Simíka si upraví podle sebe, například mu vybere barvu očí. Pak musí koupit pro svého Simíka dům. Simík je v podstatě člověk, takže se o něj musí hráč starat. Simík má své potřeby, které hráčovi vyjadřuje různými pohyby těla a svou náladou. Ve hře je možné, aby si Simíci založili svou vlastní rodinu, nebo aby si adoptovali domácí zvířátko. Hráč má k dispozici tři herní mody, tedy režimy, Život, Nákup a Stavba. V prvním modu Život se hráč stará o svého Simíka. Nechává ho například chodit do práce, vařit a spát. V dalším modu Nákup hráč nakupuje různý nábytek a potřeby do domu svého Simíka, například stůl, sprchu, nebo pohovku. V posledním modu Stavba hráč staví, upravuje nebo bourá dům svého Simíka.

Kladnou stránkou této hry je to, že žádný z hráčů nemůže prohrát. Nemůže ale ani vyhrát. Pokud máte rádi hry, ve kterých můžete vyhrát, pak tahle videohra pro vás nebude asi to pravé. Zápornou stránkou hry je to, i když pro někoho to nemusí být žádný problém, že si ji musíte nejdříve koupit, protože není zdarma. Hru bych doporučil všem, ale ze všech nejvíc těm lidem, kteří rádi hrají nějaké simulátory života.

Dominik Kužela, Lukáš Prchlík, 8.A

SOCOM US NAVY SEALS FIRETEAM BRAVO 3

Hra začíná vaším příjezdem na letadlovou loď, kde vás provede krátkým tutorialem a po chvílce tréninku a seznamování s ovládáním vás pustí k hraní. Hlavní postava, za kterou hrajete, je velitel speciální čtyřčlenné skupiny FireTeam bravo. Jednoho dne dostanete za úkol odstranit ruského oligarchu, který ovládá ostrov důležitý z taktického hlediska. Proto se vydáte za ním, aby jste ho buď zajali, nebo poslali do věčných lovišť a tak se tajně vylodíte na ostrově, který obývá a pomalu se propížíte k jeho domu. Avšak zjistíte, že jeho ozbrojenci ho vedou svázaného a dávají ho do kufru auta. "Něco je v nepořádku. Byla to past!" Auto ujíždí a vy se dostáváte do obklíčení. Rychle se schováte do malé restaurace a bojujete o život. Naštěstí se vám podaří udělat mezeru v nepřátelské obraně a dostáváte se k železniční stanici tam 1. mise končí.

Tato hra vyšla roku 2010 jako exkluzive na PSP(playstation portable). Hra má na svůj věk pořád úctyhodnou grafiku i v dnešní době. Ovládání je dobré, avšak chybí zde možnost pohybu kamery a Joystick po delším hraní klouže. To však nejsou chyby hry, ale samotné konzole, jelikož u ní nenajdete druhý joystick a ten jeden má špatný design. Hra, i přes tyto menší problémy, je zábavná. Ovládání funguje výborně a příběh je docela zajímavý.

Matyáš Miklík, 8.A

WORLD OF WARSHIPS

Nejlepší námořní historická hra. Je to simulace lodních a ponorkových bitev. Novinkou je, že přidali do hry novou řadu lodí a ponorek. Jsou silné proti jakékoliv technice.

Je to online hra, která se dá hrát zdarma. Hraje se ve více hráčích. Ponorky mají obrovskou výhodu, trvá, než je odhalí lodě.

Hráč se stává velitelem vojenských plavidel, bitevních křižníků, torpédoborců a vrhá se do nelítostných bitev. Ovládá celé moře, má na výběr přes 300 bitevních lodí. Lodě se dají upravovat a tím dosáhnout vítězství.

Lodě se kupují za herní peníze, které se získávají za hraní bitev. Hráč si může vybrat loď z jakékoliv země.

Hru jsem viděl u kamaráda, kde mě velmi zaujala a po příchodu domů jsem neváhal, a hru si stáhnul. Hned jak jsem začal hrát, jsem věděl, že tahle hra mě baví.

Matias Sladký, 8.A

Extra pálivá!

pálivost: 2 200 000 SHU ⚠️

Dáš to?

PIZZA CHALLENGE
PRO UČITELE
ZŠ UNESCO

OHNIVÉ ŽIHADLO

Že poctivého nepálí?

Tahle spálí i poctivce až na kost. Chilli paprička Carolina Reaper se díky své pálivosti zapsala i do Guinnessovy knihy rekordů jako nepálivější paprička na světě. Pro jistotu si nachystej ke stolu skleničku mléka a jděte se bodnout extra pálivým žihadlem!

Kdo z našich učitelů patří do těch odvážných a už si dal?

Asi bych zvládla
jen tak
dva kousky.

PANÍ UČITELKA EVA FRIDRICHOVÁ

PANÍ UČITELKA MARTINA PLÁČKOVÁ

Moc mi to
nechutná.

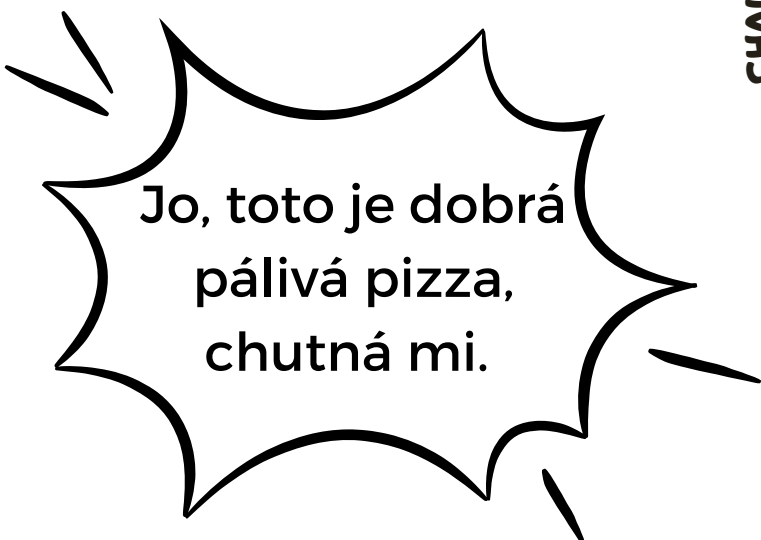

PAN UČITEL MABBETT PHILIP

No, pálí poctivě,
ale jedl jsem lepší.

CHALLENGE

PAN UČITEL JIŘÍ SILNÝ

PANÍ UČITELKA ANNA BLAŽKOVÁ

Jede dobře. No, jako
moje manželka by to
nedala.

CHALLENGE

PAN UČITEL JAN REMEŠ

PANÍ UČITELKA MARIE LÍŠKOVÁ

Dobroučká, mám
pálivé rád, ale toto je
moc. Večer mi bude
blbě!

Vynikající :D, tak
pálivá, že mi
nechutná.
Můžu ji vyhodit?

CHALLENGE

PAN UČITEL MARTIN JANEČKA

PAN UČITEL PAVEL KALANDŘÍK

Ty jo, ale dobré, pálí! Už to začíná! Úžasné, jazyk pálí, už si to v životě nedám!

Pálí tak, že nejde cítit chuť!

CHALLENGE

PANÍ UČITELKA EVA MOTÝČKOVÁ

MÁŠ NÁPAD?

MÁŠ NĚJAKÝ NÁPAD A CHCEŠ,
ABY BYL VE ŠKOLNÍM ČASOPISU?

NAPIŠ NÁM DO REDAKCE A
TŘEBA SE V DALŠÍM VYDÁNÍ
ČASOPISU OBJEVÍ!

E-MAIL:

bajaja@zsunesco.cz

Vaše školní redakce

